DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Bydgoszcz, dnia 20 maja 1959 r. | Nr 4 | Poz. 16 - 24

Treść

Część I. Przepisy obowiązujące

Poz.

16. **Uchwała Nr 17/92 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy** z dnia 7 maja 1959 r. w sprawie zakupu rozpłodników z kredytów bankowych i opłat za stanowienie.

17. **Zarządzenie Nr 23/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy** z dnia 7 maja 1959 r. w sprawie zakładów kąpielowych i kąpieli na terenie województwa bydgoskiego.

18. **Zarządzenie Nr 24/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy** z dnia 7 maja 1959 r. w sprawie powszechnego obowiązku zwalczania chwastów.

19. **Zarządzenie Nr 28/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy** z dnia 18 maja 1959 r. w sprawie powszechnego obowiązku zwalczania stonki ziemniaczanej w 1959 r.

20. **II Obwieszczenie Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Grudziądzu** o przejęciu na własność Państwa gospodarstwa rolnego w Kłódce.

21. **II Obwieszczenie Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Grudziądzu** o przejęciu na własność Państwa gospodarstwa rolnego w Owczarkach.

22. **Ogłoszenie Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Bydgoszczy** w sprawie sporządzenia planów gospodarowania przestrzennego dla niektórych terenów w mieście Bydgoszczy pod zabudowę jednorodzinną.

23. **Ogłoszenie Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Architektury i Budownictwa we Włocławku** w sprawie sporządzenia projektu planu zagospodarowania terenu pod budownictwo jednorodzinne w Chodczu.

24. **Ogłoszenie o terminie sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego** przedsiębiorstwa Cegielnia Peterson w Bydgoszczy, ul. Nadrzeczna nr 1/3.

16

UCHWAŁA Nr 17/92
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 7 maja 1959 r.

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16 oraz § 45 Uchwały Nr 124 Prezydium Rządu z dnia 2. II. 1955 r. (M. P. Nr 16 poz. 165) i wytycznych Ministerstwa Roln. w sprawie zakupu rozpłodników w 1959 r. z kredytów bankowych — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

uchwala:

co następuje:

1. Pomocy w zakupie rozpłodników (kredyt bankowy) należy udzielać przede wszystkim na terenach, gdzie występują tendencje do poprawy jakości pogłowia zwierząt. W tych wypadkach należy umożliwić dostarczenie i ulokowanie lepszych rozpłodników zakupionych z udzielonego kredytu bankowego.

   W rejonach objętych dobrze zorganizowaną inseminacją należy zaniechać udzielania pomocy w zakupie buhajów.
2. Nabywca rozpłodnika powinien płacić jego wartość rzeźną lub użytkową, która stanowi:
   a) przy buhajach wartość rzeźną buhaja w kl. I — 13,5 zł za 1 kg żywej wagi;
   b) przy knurach 30% wartości knura określonej wystawioną fakturą przez Przedsiębiorstwo Obrotu Zwierzętami Hodowlanymi na podstawie obowiązującego cennika hodowlanego;
   c) przy ogierach wartość użytkową konia wg cen rynkowych na konie;
   d) przy trykach 40% wartości tryka określonej fakturą przez Przedsiębiorstwo Obrotu Zwierzętami Hodowlanymi na podstawie obowiązującego cennika hodowlanego.
3. Umorzeniu podlegać będzie kwota stanowiąca różnicę między ceną zakupu rozpłodnika, a ceną rzeźną lub użytkową, po wypełnieniu warunków umowy, dot. utrzymywania rozpłodników.
4. Wartość rzeźna lub użytkowa rozpłodników określona będzie w dniu zakupu rozpłodnika i uwidoczniona na fakturze.
5. Rolnikowi, który zmienia rozpłodnika po upływie okresu umownego należy umożliwić zakup nowego rozpłodnika na stosownych warunkach umorzeniowych, gdyż powinien posiadać on własny wkład uzyskany ze sprzedaży poprzedniego rozpłodnika (ogier, buhaj, knur).
6. Ustala się okres umowny w utrzymaniu zakupionego z kredytu
   — buhaja do 3½ roku
   — ogiera do 4 lat
   — knura do 2 lat
   — tryka do 2 lat
7. Poddając rewizji dotychczas pobierane opłaty za stanowienie i mając na uwadze zasadę opłacalności utrzymania rozpłodników, upoważnia się Prezydia Powiatowych Rad Narodowych oraz Prezydia Rad Narodowych miast wydzielonych stanowiących powiaty do ustalenia opłat za stanowienie

ogierem w granicach	od 80,—	do 120,—	zł
buhajem w granicach	od 60,—	do 80,—	zł
knurem w granicach	od 40,—	do 50,—	zł
trykiem w granicach	od	40,—	zł
kozłem w granicach	od 30,—	do 40,—	zł

8. Prezydia Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych ustalą stosowną wysokość opłat w zależności od miejscowych warunków powiatu.

Za prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Sekretarz Prezydium	**Przewodniczący Prezydium**
(Sergiusz Melaniuk)	(Aleksander Schmidt)

17

ZARZĄDZENIE NR 23/59
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 7 maja 1959 r.

w sprawie zakładów kąpielowych i kąpieli na terenie województwa bydgoskiego.

W celu:

— zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom w czasie kąpieli oraz należytego przestrzegania obowiązujących przepisów prawnych przy urządzaniu zakładów kąpielowych przeznaczonych do użytku publicznego

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy działając na podstawie art. 35, art. 45 ust. 1 pkt. 7, art. 46, art. 226 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. z 1928 r. Nr 62 poz. 574); § 20 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 23 maja 1931 r. ustalającego zasady sporządzania projektów technicznych wymaganych do uzyskania pozwoleń w sprawach wodnych (Dz. U. Nr 67 poz. 551); rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1936 r. o zakładach kąpielowych (Dz. U. R. P. Nr 44 poz. 327 oraz art. 3 ust. 2 pkt. 9 i art. 53 ust. 2 i 4 pkt. 4 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5 poz. 16) ustala co następuje:

I. Przepisy ogólne

§ 1. Urządzenie i korzystanie z zakładów kąpielowych przeznaczonych do użytku publicznego jak również kąpiel w zbiornikach naturalnych (rzekach, stawach, jeziorach) poza miejscami objętymi działalnością zakładów kąpielowych dozwolone jest na terenie województwa bydgoskiego tylko według zasad określonych niniejszym zarządzeniem.

§ 2. 1. W rozumieniu niniejszego zarządzenia zakładem kąpielowym przeznaczonym do użytku publicznego zwanym dalej „zakładem kąpielowym" jest zespół urządzeń wodno-terenowych, którego celem jest udostępnienie mieszkańcom miast i osiedli wypoczynku w sąsiedztwie wody i w wodzie oraz umożliwienie pływania i nauki pływania w warunkach zapewniających pełne bezpieczeństwo kąpiących się.

2. Do zakładów kąpielowych zalicza się zarówno zorganizowane kąpieliska w zbiornikach naturalnych jak i baseny pływalniano-kąpielowe (otwarte i zamknięte) stanowiące sztuczne zbiorniki wodne.

§ 3. 1. Kąpieliskiem niezorganizowanym jest wydzielona część zbiornika naturalnego wody przeznaczona do kąpieli bez specjalnych urządzeń wodno-terenowych w której nie istnieje niebezpieczeństwo utonięcia bez umiejętności pływania.

2. Kąpielisko niezorganizowane nie zalicza się do zakładów kąpielowych.

§ 4. Ilekroć mowa o wojewódzkim organie administracji gospodarki wodnej należy przez to rozumieć Wydział Gospodarki Wodnej Prezydium WRN w Bydgoszczy. Ilekroć mowa o powiatowym organie administracji gospodarki wodnej należy przez to rozumieć wydział organizacyjno-prawny właściwego terenowo prezydium powiatowej rady narodowej (miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat).

II. Urządzenie zakładu kąpielowego.

§ 5. 1. Urządzenie zakładu kąpielowego może nastąpić tylko na podstawie pozwolenia wodno-prawnego udzielonego w myśl art. 45 ust. 1. pkt. 7 ustawy wodnej przez:
a) wojewódzki organ administracji gospodarki wodnej — gdy miejsca zakładu przeznaczone do kąpieli mają być wydzielone w naturalnych zbiornikach wodnych o charakterze spławnym lub żeglugowym (rzeka Brda, Wisła, Noteć, Wda i Drwęca),
b) powiatowy organ administracji gospodarki wodnej — w pozostałych przypadkach, nie wymienionych w pkt. a).

2. Celem uzyskania pozwolenia wodno-prawnego, ubiegający się o pozwolenie, stosownie do art. art. 46 i 191 ustawy wodnej winien złożyć podanie wraz z projektem technicznym do właściwego organu administracji gospodarki wodnej.

§ 6. 1. O ile na wykonanie urządzeń zakładu kąpielowego wymagane jest również pozwolenie wydane na podstawie przepisów prawa budowlanego — stosownie do art. 339 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 18 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. z 1939 r. Nr 34 poz. 216) — pozwolenie takie nie może być wydane przed uzyskaniem pozwolenia wodno-prawnego.

2. Dla osiągnięcia znacznego przyspieszenia i uproszczenia postępowania — stosownie do art. 200 ustawy wodnej — postępowanie wodno-prawne winno być w miarę możliwości połączone z postępowaniem przewidzianym w prawie budowlanym.

§ 7. 1. Zakłady kąpielowe winny odpowiadać wymogom urbanistyczno-budowlanym, sanitarnym oraz zapewniać pełne bezpieczeństwo korzystającym z tych zakładów. Baseny pływalniano-kąpielowe winny ponadto odpowiadać przepisom sportowym.

2. Dla zapewnienia bezpieczeństwa osób korzystających z zakładów kąpielowych — organizacja tych zakładów winna się opierać na wytycznych zawartych w instrukcji w sprawie przepisów bezpieczeństwa stanowiących załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 8. 1. Miejsca na kąpiele powinny być tak obrane, aby powierzchnia i głębokość dna nie ulegały zmianom i były wolne od wirów, zamulenia, ławic piaskowych. Dno zbiornika powinno być czyste, niezamulone, równe, bez dołów, kamieni, pni drzewnych i korzeni oraz innych przedmiotów mogących spowodować uszkodzenie ciała kąpiącym się.

2. Przy wyborze miejsca na kąpielisko należy brać pod uwagę nasłonecznienie, powiązania komunikacyjne oraz kierunki przeważających wiatrów w okresie letnim. Na plaży należy zarezerwować dla jednego kąpiącego się nie mniej niż 3 m² w celu zapobieżenia stłoczeniu.

3. Na jednego kąpiącego się powinno przypadać powierzchni wodnej:
a) w zbiorniku wodnym bieżącym (w rzekach) nie mniej niż 1,5 m²,
b) w zbiorniku wodnym stojącym (staw, jezioro) nie mniej niż od 3—4 m².

§ 9. 1. Woda w zbiornikach naturalnych przeznaczonych do kąpieli nie może wykazywać cech zanieczyszczenia jej dopływami wód ściekowych lub innych nieczystości, a w szczególności nie powinna przekraczać norm higieniczno-sanitarnych ustalonych przez Państwową Inspekcję Sanitarną.

2. Woda w basenach pływalniano-kąpielowych powinna być przezroczysta, bezbarwna i bez zapachu, nie powinna zawierać bakterii chorobotwórczych i wykazywać więcej niż 200 kolonii bakteryjnych przy posiewie na pożywce agarowej przy 37° C po 24 godzinach. Woda w tych zbiornikach powinna być stale wymieniana na świeżą, odpowiednio oczyszczoną i dezynfekowaną.

§ 10. 1. Sposób oznaczenia granic zakładu kąpielowego na lądzie i na wodzie winien być określony w pozwoleniu wodno-prawnym.

2. W zbiornikach naturalnych przeznaczonych do kąpieli winny być oznaczone w sposób widoczny 3 strefy:
a) dla dzieci do lat 14 nie posiadających karty pływackiej do głębokości 0,70 m,
b) dla dorosłych nie umiejących pływać i dla dzieci posiadających karty pływackie do głębokości 1,50 m,
c) dla dorosłych umiejących pływać do głębokości ponad 1,50 m.

3. Oznaczenie stref o których mowa w ust. 2 winno być każdorazowo dostosowane do aktualnego poziomu wody.

§ 11. 1. W każdym zakładzie kąpielowym powinna znajdować się woda do picia w urządzeniach wodociągowych, albo w czystych zamkniętych naczyniach.

2. Woda używana do picia i do mycia ciała powinna odpowiadać przepisom rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1933 r. o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych (Dz. U. Nr 79 poz 562).

§ 12. 1. Każdy zakład kąpielowy powinien być zaopatrzony w:
a) tekst rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1934 r. o zakładach kąpielowych (Dz. U. Nr 44 poz. 327),
b) zatwierdzony przez właściwy organ administracji wodnej regulamin porządkowy zakładu kąpielowego,
c) instrukcję ratowania tonących i udzielania im pierwszej pomocy,
d) książkę życzeń i zażaleń o stronicach ponumerowanych i oparafowanych przez powiatowy organ administracji wodnej,
e) książkę kontroli sanitarnej założonej w sposób określony Zarządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie książek kontroli sanitarnej (Monitor Polski Nr 3 poz. 42),

2. Teksty przepisów wymienionych w ust. 1. pkt. a, b, i c, winny się znajdować w widocznym miejscu i dla każdego dostępnym.

III. Podanie o udzielenie pozwolenia na urządzenie zakładu kąpielowego

§ 13. 1. Podanie o udzielenie pozwolenia wodno-prawnego na urządzenie zakładu kąpielowego winno być wniesione do właściwego organu administracji wodnej co najmniej na miesiąc przed zamierzonym oddaniem kąpieliska do użytku publicznego.

2. Podanie winno stosownie do art. 191 ustawy wodnej zawierać:
a) dokładne określenie nazwy i adresu podmiotu ubiegającego się o pozwolenie,
b) określenie miejsca urządzenia zakładu kąpielowego (nazwa wody, przy wodach żeglowych i spławnych km drogi wodnej itp.),
c) rodzaj urządzeń kąpielowych (pomosty, brodziki, zjeżdżalnie, natryski, szatnie, urządzenia sanitarne itp.),
d) imię i nazwisko oraz adres odpowiedzialnych za utrzymanie porządku i bezpieczeństwa na zakładzie kąpielowym,
e) datę uruchomienia i zamknięcia zakładu kąpielowego,
f) okres na jaki pozwolenie wodno-prawne winno być udzielone.

§ 14. Do podania winien być dołączony w 2 jednobrzmiących egzemplarzach projekt techniczny, opinia Powiatowej Inspekcji Sanitarnej stwierdzająca zgodność projektowanych urządzeń z wymogami obowiązujących przepisów sanitarno-porządkowych, a w odniesieniu wód żeglownych i spławnych — zaświadczenie o uzgodnieniu projektu z właściwym Rejonem Dróg Wodnych, oraz regulamin porządkowy.

IV. Projekt techniczny zakładu kąpielowego

§ 15. Projekt techniczny stosownie do zasad określonych rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 23

maja 1931 r. w sprawie sporządzania projektów technicznych wymaganych do uzyskania pozwoleń w sprawach wodnych, winien zawierać:
a) opis techniczny,
b) plan orientacyjny,
c) plan sytuacyjno-wysokościowy,
d) charakterystyczne przekroje poprzeczne,
e) przekrój podłużny,
f) plany urządzeń zakładu kąpielowego.

§ 16. Opis techniczny winien zawierać opis miejsca urządzenia zakładu kąpielowego i ewent. sposobu zasilania w wodę, uzasadniać usytuowanie zakładu kąpielowego, określać rodzaj urządzeń kąpielowych i opis istniejących stosunków zdrowotnych (na podstawie fachowych analiz należy wykazać, że woda jest odpowiednia pod względem fizycznym, chemicznym i bakteriologicznym). Z opisu technicznego powinno wynikać jakie urządzenia kąpielowe będą wykonane i gdzie będą usytuowane (pomosty, brodziki, zjeżdżalnie, natryski, szatnie itp), jaki sprzęt ratowniczy jest zaprojektowany, jakie istnieją powiązania komunikacyjne z zakładem kąpielowym i na ile osób jest przeznaczony zakład kąpielowy.

§ 17. Plan orientacyjny winien być sporządzony w skali od 1 : 100.000 do 1 : 25.000 i przedstawiać przejrzyście usytuowanie zakładu kąpielowego z oznaczeniem miejscowości oraz powiązań komunikacyjnych.

§ 18. Plan sytuacyjno-wysokościowy sporządzony w skali ca 1 : 1000 winien przedstawiać rzeźbę terenu i dna kąpieliska. W planie tym winny być wyraźnie zakreślone granice zakładu kąpielowego na lądzie i na wodzie oraz strefy poszczególnych głębokości.

§ 19. Przekroje poprzeczne winny być sporządzone dla charakterystycznych części wody z naniesieniem oznaczeń stref głębokości i podaniem wahania poziomu wody minimalnego i maksymalnego w okresach letnich.

§ 20. Przekrój podłużny winien być sporządzony tylko dla zakładów kąpielowych urządzanych na wodach bieżących. Przekrój ten winien być sporządzony po linii nurtu obejmującego odcinek rzeki 20 m powyżej i 20 m poniżej kąpieliska w skali długości planu sytuacyjnego i wysokości maksymalnie 10-krotnie mniejszej.

§ 21. Plany urządzeń zakładu kąpielowego powinny być tak przedstawione (w miarę możliwości w 3 rzutach do siebie zorientowanych) aby nie zachodziły wątpliwości co do wymiarów i sposobów wykonania ważniejszych szczegółów konstrukcji poszczególnych urządzeń. Plany basenów pływalniano-kąpielowych winny być wyjaśnione rysunkami przedstawiającymi instalacje do podgrzewania wody oraz inne szczegóły budowlane (uszczelnienie dna, boków, przelewy, urządzenie pomocnicze).

V. Eksploatacja sezonowa zakładów kąpielowych

§ 22. 1. Zakład kąpielowy o sezonowym charakterze użyteczności publicznej (tj. zakład którego działalność ogranicza się rok rocznie tylko do sezonu letniego) winien niezależnie od posiadanego pozwolenia uzyskać na każdy sezon od właściwego organu administracji gospodarki wodnej — zatwierdzenie regulaminu porządkowego. Zatwierdzony regulamin stanowi w danym wypadku podstawę do rozpoczęcia sezonowej eksploatacji zakładu.

2. Regulamin porządkowy winien być opracowany wg. zasad określonych w załączonej do niniejszego zarządzenia instrukcji.

§ 23. 1. Przed zatwierdzeniem regulaminu organ administracji gospodarki wodnej winien zasięgnąć opinii specjalnie powołanej komisji dla oceny gotowości eksploatacyjnej zakładu kąpielowego.

2. Komisję o której mowa w ust. 1. powołuje z urzędu albo na wniosek powiatowego organu administracji wodnej — właściwe terenowo prezydium powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat) rady narodowej. W skład komisji winni wejść przedstawiciele:
a) organu administracji państwowej sprawującej bezpośredni nadzór nad wodą na której kąpielisko ma być urządzone (przy wodach żeglownych i sprawnych organem tym jest właściwy Rejon Dróg Wodnych: przy pozostałych wodach — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa właściwego terenowo prezydium powiatowej rady narodowej),
b) organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej (powiatowy lub miejski inspektor sanitarny, a w powiatach i miastach stanowiących powiaty w których nie ma inspektora sanitarnego Wydział Zdrowia właściwego prezydium powiatowej rady narodowej względnie miejskiej rady narodowej miast stanowiących powiaty),
c) organu administracji państwowej sprawującej nadzór architektoniczno-budowlany nad zakładami kąpielowymi,
d) organu administracji szkolnictwa (tj. Kuratorium Okręgu Szkolnego w Toruniu),
e) właściwej terenowo Komendy M. O.
f) innych zainteresowanych organów administracji państwowej.

3. Komisja powołana do oceny gotowości eksploatacyjnej zakładu kąpielowego winna sprawdzić czy wymogi obowiązujących przepisów prawnych zostały spełnione przy urządzaniu zakładu kąpielowego a w szczególności czy warunki bezpieczeństwa zostały zapewnione oraz sporządzić protokół w którym wyraża swoją opinię co do gotowości eksploatacyjnej zakładu proponując zarazem termin otwarcia zakładu kąpielowego.

VI. Zakaz kąpieli w miejscach niebezpiecznych

§ 24. 1. Zabrania się kąpieli w naturalnych zbiornikach wodnych w miejscach niebezpiecznych dla życia lub zdrowia ludzkiego a w szczególności:
a) w pobliżu urządzeń piętrzących (urządzenia energetyczne, urządzenia młynów wodnych itp.),
b) w nurtach wód żeglownych i spławnych,
c) w miejscach pod mostami,
d) w pobliżu statków, pociągów wodnych, sluz, portów, przystani żeglugowej, stoczni, postoju tratew,
e) w kanałach żeglownych,
f) na odcinkach wód objętych pracami regulacyjnymi i w potorfowiskach.

2. Zakaz o którym mowa w ust. 1 obejmuje wszystkie osoby bez względu na okoliczność posiadania ważnej karty pływackiej.

3. Właściwe organa administracji gospodarki wodnej mogą na wniosek lub z urzędu niezależnie od miejsc wymienionych w ust. 1. — ograniczyć lub zakazać kąpieli w miejscach niebezpiecznych dla życia lub zdrowia ludzkiego. W danym wypadku zakaz lub ograniczenie stosownie do art. 35 ustawy wodnej winno być wydane w formie uzasadnionego zarządzenia i podane do publicznej wiadomości.

§ 25. Zobowiązuje się właściwe organa bezpośrednio administrujące wodami i sprawujące bezpośredni nadzór nad tymi wodami do umieszczania odpowiednich tablic (znaków ostrzegawczych) określających miejsca niebezpieczne dla życia lub zdrowia z zagrożeniem stosowania kar za naruszenie zakazu o którym mowa w § 24.

VII. Korzystanie z kąpieli w miejscach nie objętych zakazem

§ 26. Powiatowe organa administracji gospodarki wodnej na wniosek zainteresowanych osób (fizycznych lub prawnych) określają w zezwoleniu wodno-prawnym część wody przy brzegu przeznaczonej do kąpieli, w których nie obowiązuje kąpiących się posiadanie karty pływackiej. (zezwolenie na urządzenie kąpieliska niezorganizowanego).

§ 27. 1. We wniosku o zezwolenie na urządzenie kąpieliska niezorganizowanego należy podać:
a) dokładne określenie nazwy i adresu podmiotu ubiegającego się o zezwolenie,
b) dokładne określenie miejsca przeznaczonego na kąpielisko niezorganizowane,
c) dane wykazujące, że projektowane miejsce zapewnia pełne bezpieczeństwo kąpiącym się i nie posiadającym umiejętności pływania. Zgodność tych danych winna być stwierdzona przez pracownika technicznego organu sprawującego bezpośredni nadzór nad wodą, na użytkowanie której zezwolenie ma być wydane.

2. Zezwolenie może być wydane pod warunkiem, że ubiegający się o to zezwolenie, część wody przy brzegu przeznaczonej do kąpieli w której nie istnieje niebezpieczeństwo utonięcia bez umiejętności pływania oznaczy w sposób widoczny dla kąpiących się za pomocą żerdzi, pływającej liny itp. Zezwolenie może być wydane tylko na okres jednego sezonu, po upływie którego wszystkie urządzenia służące do oznaczenia granicy kąpieliska niezorganizowanego winny być ze zbiornika wodnego usunięte.

§ 28. 1. Miejsca wyznaczone na kąpieliska niezorganizowane winny być podane do publicznej wiadomości przez ogłoszenie na tablicach ogłoszeń we właściwych prezydiach rad narodowych oraz w inny sposób wg uznania powiatowego organu administracji gospodarki wodnej, (np. za pomocą radia, prasy itp.).

2. Zezwolenie winno być wydane na piśmie i doręczone organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej, organom administracji szkolnictwa, właściwej terenowo Komendzie MO oraz innym organom wg uznania powiatowego organu administracji gospodarki wodnej.

§ 29. 1. Przy udzielaniu zezwoleń na urządzanie kąpielisk niezorganizowanych nie mają zastosowania przepisy

proceduralne zawarte w części szóstej ustawy wodnej. Zakres postępowania wyjaśniającego niezbędnego dla należytego ustalenia stanu sprawy ustanawia organ administracji gospodarki wodnej udzielający zezwolenia kierując się względami celowości, szybkości, prostoty i zaoszczędzania kosztów postępowania.

2. Zezwolenie nie podlega wpiscwi do księgi wodnej. Każdy powiatowy organ administracji gospodarki wodnej winien jednak dla celów ewidencyjnych prowadzić rejestr kąpielisk niezorganizowanych wg wzoru stanowiącego zał. Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 30. W strefie zakładów kąpielowych przeznaczonej dla pływających oraz na wodach otwartych niestrzeżonych kąpiel jest dozwolona tylko dla posiadaczy ważnych kart pływackich wydanych przez Polski Związek Pływacki.

VIII. Współpraca z zainteresowanymi organami administracji państwowej

§. 31. Dla należytego sprecyzowania warunków na jakich udziela się pozwolenia (§ 5) lub zezwolenia wodno-prawnego (§ 26) organ administracji gospodarki wodnej zawiadamia o wpłynięciu wniosku zainteresowane organa administracji państwowej a w szczególności organa Państwowej Inspekcji Sanitarnej, organa MO, organa administracji gospodarki komunalnej, organa administracji szkolnictwa, organa administracji do spraw kultury fizycznej i inne udostępniając im jednocześnie do wglądu posiadaną dokumentację techniczną, lub akta sprawy.

§ 32. Wykonanie i korzystanie z zakładów kąpielowych i kąpielisk niezorganizowanych, w zakresie wynikającym z ustawy wodnej, podlega nadzorowi powiatowych organów administracji gospodarki wodnej, a w zakresie przestrzegania przepisów bezpieczeństwa, przepisów sanitarnych, przepisów dotyczących uprawiania żeglugi i spławu, przepisów prawa budowlanego — właściwym organom administracji państwowej (organa MO. organa Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Rejony Dróg Wodnych itp.).

IX. Postanowienia karne

§ 33. 1. Winni nie zastosowania się do niniejszego zarządzenia podlegają karze:

a) grzywny w wysokości do 4.500 zł, za nie przestrzeganie przepisów sanitarnych w zakładach kąpielowych — na podstawie art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27 poz. 198) i na podstawie § 21 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1936 r. o zakładach kąpielowych (Dz. U. Nr 44 poz. 327),

b) grzywny w wysokości do 3.000 zł za utrudnianie lub udaremnianie działalności organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej na podstawie art. 18 Dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 37 poz. 160).

c) grzywny w wysokości do 4.500 zł, za wznoszenie, przebudowanie, użytkowanie lub znoszenie budynków oraz innych urządzeń bez pozwolenia wymaganego przez przepisy prawa budowlanego — na podstawie art. 399 ust. 1. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. z 1932 r Nr 34 poz. 216; zm.: 1939 Nr 77 poz. 564).

d) aresztu do 1 miesiąca albo karze grzywny do 1.000 zł za naruszenie regulaminu porządkowego obowiązującego w zakładach kąpielowych przeznaczonych do użytku publicznego — na podstawie art. 29 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 11 lipca 1932 r. Prawo o wykroczeniach (Dz. U. Nr 60 poz. 572; zm.: 1958 r. Nr 34 poz. 152).

e) grzywny w wysokości do 150,— zł za nie przestrzeganie przepisów niniejszego zarządzenia we wszystkich innych przypadkach nie wymienionych w pkt. pkt. a—d na podstawie art. 247 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. z 1928 r. Nr 62 poz. 574).

2. Nakładanie grzywien o których mowa w ust. 1. może mieć zastosowanie zarówno do osób korzystających z zakładu kąpielowego jak i do jego obsługi.

X. Przepisy końcowe

§ 34. Dla umożliwienia w roku bieżącym korzystania z istniejących zakładów wodnych, wojewódzki organ administracji gospodarki wodnej może w uzasadnionych przypadkach odstąpić od niektórych wymogów niniejszego zarządzenia przedłużając termin przedłożenia wymaganego projektu technicznego do uzyskania pozwolenia i zatwierdzić regulamin porządkowy.

§ 35. Uchyla się przepisy dot. bezpieczeństwa na plażach i kąpieliskach zawarte w zarządzeniu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy z dnia 29 czerwca 1955 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych i rybackich oraz bezpieczeństwa na plażach i kąpieliskach na wodach śródlądowych (Dz. Urzędowy W. R. N. w Bydgoszczy z 1955 r. Nr 6 poz. 26).

§ 36. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1959 r.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Sekretarz Prezydium S. Melaniuk — **Przewodniczący Prezydium** A. Schmidt

ZAŁĄCZNIK NR 1

do zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy Nr 23/59 z dnia 7 maja 1959 r. w sprawie zakładów kąpielowych i kąpieli na terenie województwa bydgoskiego

INSTRUKCJA

w sprawie przepisów bezpieczeństwa w zakładach kąpielowych

Środki zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa

1. Bezpieczeństwo osób korzystających z zakładów kąpielowych winno być w szczególności zapewnione przez:

a) właściwą lokalizację zakładu (dogodne ukształtowanie brzegów wód, dna basenu, brak zimnych źródeł, siła prądu itp.),

b) trwałe oznaczenie granic zakładu, a w szczególności strzeżonego odcinka plaży, brzegów wód i lustra wody z oznaczeniem strefy dla niepływających i pływających i ewentualnie strefy dla korzystania ze sprzętu pływackiego (łodzi, kajaków itp.),

c) zabezpieczenie stałej kontroli i obserwacji przez wyszkolonych ratowników od strony lądu z mola, pomostu, wieżyczek obserwacyjnych itp. i od strony lustra wody z łodzi ratowniczych, wiosłowych i motorowych,

d) zabezpieczenie stałej lotnej kontroli sprzętu pływającego, przy czym kontrolujący używać powinien sprzętu motorowego,

e) przestrzeganie, by sprzęt pływający wynajmowany był wyłącznie osobom posiadającym ważną kartę pływacką wydaną przez Polski Związek Pływacki,

f) regulowanie frekwencji osób kąpiących się w stosunku do powierzchni eksploatacyjnej zakładu wynikającej z obliczenia lustra wody, 3 m^2 dla pływającego, 1,5 m^2 dla niepływającego przy przyjęciu 33% powierzchni obszaru wodnego dla niepływających i 66% powierzchni dla pływających,

g) zatrudnianie w zakładach kąpielowych tylko osób, które przedłożą świadectwo lekarskie stwierdzające, że nie są one dotknięte jedną z chorób wymienionych w art. 2 pkt. 1—28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27 poz. 198) ani chorobą weneryczną, albo zaraźliwą lub odrażającą chorobą skórną,

h) niedopuszczanie na teren kąpieli wspólnych osób z chorobami wenerycznymi lub skórnymi, z otwartymi ranami, wrzodami, zapaleniem oczu,

i) ograniczenie lub zakaz kąpieli ze względu na złe warunki atmosferyczne,

j) zakaz wpuszczania dzieci do lat 14 na teren i korzystania z kąpieli bez opieki starszych.

Oznaczenie granic zakładu kąpielowego

2. Oznaczanie granic zakładu kąpielowego łącznie z urządzeniami budowlanymi, plażami trawiastymi i piaszczystymi oraz łącznie z odcinkiem strzeżonego brzegu, następuje od strony lądu przez ogrodzenie siatką, płotem lub przy użyciu innych materiałów w ten sposób, by ogrodzenie sięgało w linii prostopadłej do brzegu w kierunku lustra wody do głębokości 1,50 m, a od strony wody bojami (koloru czerwonego) z chorągiewkami.

Strefę przeznaczoną dla niepływających o głębokości do 1,50 m oznacza się linią boi w kolorze odmiennym (np. żółtym) niż boje graniczne.

Strefa dla pływających sięga do boi granicznych (czerwonych). Przekroczenie tej granicy jest zakazane i podlega karze. Granicę tej strefy ustala corocznie dla każdego zakładu komisja powołana do oceny gotowości eksploatacyjnej zakładu kąpielowego biorąc pod uwagę miejscowe warunki jak:

siłę nurtu, przepływ wody z zimnych źródeł itp. Strefa ta w kierunku prostopadłym do linii brzegu powinna wynosić taką długość (licząc od strefy dla niepływających) jaką średni pływak może przepłynąć w obie strony w normalnych warunkach atmosferycznych.

W zakładach kąpielowych, w których istnieją ku temu warunki, można wydzielić teren dla dzieci przez ogrodzenie powierzchni lustra wody o głębokości do 0,70 m. Frekwencję należy regulować w ten sposób by na jedno dziecko przypadało co najmniej 1 m^2 powierzchni lustra wody.

W przypadkach, w których nie ma możliwości wydzielenia terenu wodnego dla dzieci — mogą one korzystać z kąpieli wyłącznie pod opieką i odpowiedzialnością dorosłych.

Głębokość wody przeznaczonej do kąpieli

3. Głębokość wody w granicach oznaczonego obszaru wodnego powinna być codziennie kontrolowana i ustalana drogą sondowania dna w strefie przeznaczonej dla niepływających.

W związku ze zmianami dna kąpieliska następuje ewentualne przesunięcie granic strefy dla niepływających, czasowe wyłączenie pewnych obszarów od używania itp.

Dno obszaru wodnego

4. Dno oznaczonego obszaru wodnego powinno być zwarte betonowane lub ziarnisto-piaszczyste, oczyszczone z wodorostów, sitowia i innych przeszkód dennych (kamieni, pali itp.). Niedopuszczalnym jest by dno było grząskie.

Wynajmowanie sprzętu pływającego

5. W zakładach, które wynajmują sprzęt pływający (łodzie, wiosłowe i motorowe, kajaki itp.) należy określić granice, do których można się oddalać (np. do śluzy, do grobli, do mostu itd. — zależnie od miejscowych warunków). O granicach tych decyduje komisja powołana do oceny gotowości ośrodka do eksploatacji. Wszelkiego typu sprzęt pływający, wynajmowany przez zakład kąpielowy powinien posiadać — wydaną przez właściwy terenowo Rejon Dróg Wodnych — Kartę rejestracyjną, stwierdzającą stan odpowiadający wymogom bezpieczeństwa żeglugi i dopuszczalne obciążenie (ilość osób).

Sprzęt pływający może być oddawany w najem wyłącznie osobom, które ukończyły 14 lat i posiadają karty pływackie wydane przez Polski Związek Pływacki.

Naruszenie tego postanowienia przez wynajmującego lub najemcę podlega karze.

Zabieranie do łodzi czy kajaków osób nie posiadających kart pływackich może nastąpić jedynie w takim stosunku by na każdą osobę nie umiejącą pływać przypadała przynajmniej jedna osoba posiadająca kartę pływacką i pod warunkiem, że sprzęt pływający jest zaopatrzony w koła lub pasy ratunkowe, odpowiadające ilości osób nie umiejących pływać.

Nie wolno przeciążać sprzętu pływającego.

Naruszenie zakazu zabierania osób nie posiadających karty pływackiej oraz przeciążanie jednostki pływającej podlega karze. Zakazana jest pod karą kąpiel z jednostki pływającej. Kierownictwo ośrodka powinno wstrzymać wynajem łodzi w czasie wysokiego stanu wody, dużej fali, silnego wiatru itp.

Wynajmujący sprzęt pływający prowadzi ewidencję osób biorących w najem ten sprzęt oraz osób im towarzyszących.

Sprzęt pływający jest kontrolowany stale przez wyznaczonego pracownika ośrodka na łodzi motorowej.

Korzystający ze sprzętu pływającego obowiązani są na sygnał alarmowy powrócić do brzegu. Naruszenie tego postanowienia podlega karze.

Ograniczenie lub zakaz kąpieli ze względów atmosferycznych

6. W okresie, w którym czynny jest zakład kąpielowy (sezon letni) kąpiel jest dozwolona, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie warunki atmosferyczne (np. wichury, burze). Przy złych warunkach atmosferycznych kąpiel może być ograniczona bądź całkowicie zakazana. Dopuszczalność kąpieli oraz zakaz sygnalizuje się za pomocą kuli wzgl. flagi na maszcie. Kolor biały (kuli względnie flagi) oznacza dopuszczalność kąpieli bez ograniczeń, kolor czerwony — dopuszczalność pod warunkiem wzmożonej ostrożności, kolor czarny — zakaz kąpieli.

Przekroczenie tego zakazu podlega karze.

Nagłą zmianę warunków kąpieli sygnalizuje się niezależnie od wymienionych znaków barwami — sygnalizacja słuchową (ostrzeżenie radiowe w ośrodkach zradiofonizowanych dzwonem lub syreną itp.). Regulamin zakładu kąpielowego winien określać słuchowy sposób sygnalizacji np. 3 razy po trzy uderzenia dzwonu oznacza nadejście burzy, 4 uderzenia — nieszczęśliwy wypadek, dwa krótkie, trzy długie — przekroczenie strefy itp. Niezastosowanie się do sygnałów zakazujących kąpieli podlega karze.

Zapewnienie natychmiastowej pomocy

7. Dla zapewnienia w nagłych wypadkach natychmiastowej pomocy korzystającym z urządzeń zakładu kąpielowego, zakład powinien posiadać odpowiednią kadrę kwalifikowanych ratowników, sprzęt ratowniczy i pomocniczy oraz punkt sanitarny. Ponadto zakład powinien być w zasadzie zradiofonizowany i posiadać wieże obserwacyjne lub podwyższone pomosty dla ratowników.

Ratownicy

8. Ratownicy powinni mieć ukończone z dodatnim wynikiem kursy pływackie, oraz kursy z zakresu ratownictwa i udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach.

Przydatność ratownika pod względem zdrowotnym ustala lekarz wydziału zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej miast stanowiących powiaty) rady narodowej.

Kwalifikacje ratowników i stan ich zdrowia powinny być corocznie sprawdzane. Przyjęcie ratownika do pracy nie może nastąpić bez posiadania i przedstawienia właściwych zaświadczeń ważnych na dany rok.

Przekroczenie tego postanowienia podlega karze.

Liczba ratowników jest uzależniona od warunków lokalnych i jest ustalona corocznie przez komisję powołaną do oceny gotowości ośrodka do eksploatacji. Przyjmuje się orientacyjnie jednego ratownika na 100 m linii brzegu obszaru wodnego obserwującego lustro wody z wieżyczek, pomostów, mola oraz jednego ratownika na 100 m linii wodnej równoległej do brzegu, obserwującego taflę wody z łodzi wiosłowej lub motorowej.

Imienny wykaz ratowników ustala kierownictwo w porozumieniu z właściwą Komendą MO na 4 tygodnie przed zamierzonym otwarciem ośrodka.

Ratownicy powinni dla odróżnienia od innych osób używać stroju kąpielowego w kolorze białym (spodenki, koszulki i czepek) z literą R w otoku w kolorze czerwonym, umieszczonym na spodenkach po lewej stronie pasa biodrowego, na koszulce — na piersiach (pośrodku), na czepku — nad czołem. Poza tym ratownik winien posiadać ochronny płaszcz kąpielowy jednobarwny z emblematem ratownika oraz pelerynę dla ochrony od deszczu.

W zakładach w których wydzielono teren kąpielowy dla dzieci, stałą opiekę nad nimi sprawuje osoba o odpowiednich kwalifikacjach (np. przedszkolanka). Naruszenie tego postanowienia podlega karze.

Sprzęt ratowniczy

9. Niezbędny sprzęt ratowniczy i pomocniczy ośrodka stanowią:
- — lekkie łodzie ratunkowe wiosłowe i motorowe,
- — zalegalizowane (na dany rok) koła i pasy ratunkowe, rzutki itp.,
- — bosaki,
- — nosze polowe,
- — nurkowy aparat sportowy,
- — słuchowy sygnał alarmowy (dzwon, syrena itp.),
- — telefon.

Ilość sprzętu ustala komisja powołana do oceny gotowości zakładu kąpielowego do eksploatacji.

Punkt sanitarny

10. Punkt sanitarny powinien być w pełni wyposażony w urządzenia ambulatoryjne, określone przez właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Obsługa punktu sanitarnego powinna posiadać przepisane kwalifikacje.

Nienależyte wyposażenie punktu sanitarnego oraz zatrudnienie obsługi bez sprawdzenia kwalifikacji podlega karze.

Niezależnie od wyposażenia punktu sanitarnego każdy ratownik powinien posiadać apteczkę polową.

Urządzenia sanitarne i szatnie

11. Zakład kąpielowy powinien posiadać:
a) ustępy tak urządzone aby nieczystości nie zanieczyszczały wody przeznaczonej do kąpieli,
b) kosze na śmiecie,
c) spluwaczki wypełnione wodą,
d) pomieszczenia na sprzęt sanitarny, ratunkowy, pomieszczenia dla ratowników,
e) szatnie.

Zapoznawanie publiczności z przepisami bezpieczeństwa

12. Kierownik Zakładu kąpielowego zobowiązany jest do propagowania na terenie zakładu przestrzegania przepisów bezpieczeństwa poprzez radiowęzeł względnie przez umieszczenie na tablicach ogłoszeń, aktualnych ostrzeżeń dotyczących temperatury wody, zmian głębokości w dnie obszaru wodnego, nasilenia fal w związku ze zmianami atmosferycznymi itp.

Poza tym kierownik zakładu kąpielowego prowadzi akcję informacyjną z organizatorami kolonii i kierownikami FWP, mającą na celu zapoznanie korzystających z zakładu z przepisami bezpieczeństwa. Pomocą w ostrzeganiu społeczeństwa o konieczności zachowania przepisów bezpieczeństwa w zakładach kąpielowych jest ogłaszanie aktualnych informacji lokalnych w radiu i prasie.

Wynajmowanie punktów zbiorowego żywienia

13. Na terenie zakładu kąpielowego mogą się znajdować punkty zbiorowego żywienia wynajmowane na podstawie umowy określającej warunki eksploatacji. Punkty te nie mogą jednak prowadzić sprzedaży napojów alkoholowych i w razie stwierdzenia wykroczeń w tym zakresie kierownik zakładu jest uprawniony do natychmiastowego zamknięcia punktu zbiorowego żywienia bez obowiązku odszkodowania najemcy. Warunek ten powinien być w umowie najmu lub dzierżawy wyraźnie określony. Z racji odpowiedzialności za bezpieczeństwo na terenie zakładu kąpielowego kierownik zakładu jest uprawniony do kontroli sprzedaży napojów.

Regulamin porządkowy, korzystania z zakładu kąpielowego

14. Zakład powinien corocznie przed przystąpieniem do eksploatacji sezonowej uzyskać zatwierdzenie przez właściwy organ administracji gospodarki wodnej prezydium powiatowej (miejskiej miast stanowiących powiaty) rady narodowej regulaminu korzystania z urządzeń ośrodka.

W regulaminie należy:
a) określić czasokres korzystania z zakładu w ciągu dnia: zabronić przebywania na terenie ośrodka poza tym okresem (w porze nocnej),
b) zakazać wstępu i przebywania na terenie zakładu osobom w stanie nietrzeźwym,
c) objaśnić sposób oznaczenia granic zakładu od strony lądu i lustra wody oraz sposób oznaczenia strefy dla niepływających, pływających, a w zakładach wynajmujących sprzęt pływający — granice pływania nim,
d) objaśnić sygnalizację wzrokową i słuchową,
e) podać kolor i oznaczenie stroju ratownika,
f) określić sposób korzystania z poszczególnych urządzeń na lądzie i w wodzie i zakazać korzystania z nich w sposób odmienny,
g) zakazać przekraczania granic zakładu kąpielowego wzgl. strefy przeznaczonej dla pływających przez niepływających lub wypływania na sprzęcie pływającym poza określone granice,
h) zobowiązać osoby dorosłe, które wprowadziły dzieci do lat 14 do opieki nad nimi,
i) zobowiązać osoby korzystające z zakładu do podporządkowania się ostrzeżeniom ratowników,
j) zapewnić ochronę urządzeń budowli hydrotechnicznych, ochronę wydm, roślinności umacniającej wydmy, brzegów wód, dna i obrzeży basenów,
k) zapewnić przestrzeganie higieny i czystości na terenie zakładu,
l) zastrzec odpowiedzialność materialną osób korzystających z zakładu za zniszczenie lub uszkodzenie urządzeń ośrodka,
ł) wskazać, że nieprzestrzeganie przepisów zawartych w regulaminie porządkowym zakładu podlega karze aresztu do 1 miesiąca albo karze grzywny na podstawie art. 29 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 11 lipca 1932 r. Prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 572; zm.: 1958 r. Nr 34 poz. 152).

Odpowiedzialność kierownika zakładu kąpielowego

15. Kierownik zakładu kąpielowego jest odpowiedzialny służbowo i sądownie w szczególności za ewentualnie nieszczęśliwe wypadki, które nastąpiły z tego powodu że:
a) nie oznaczył granic zakładu i poszczególnych stref zgodnie z przepisami instrukcji,
b) nie zabezpieczył wyposażenia zakładu w sprzęt ratunkowy w stanie gotowości eksploatacyjnej,
c) nie zabezpieczył kadry ratowników, przydatnych do pełnienia obowiązków,
d) nie zabezpieczył dyscypliny pracy kadry ratowników,
e) nie zabezpieczył aparatury sygnalizacyjnej ostrzegawczej wzrokowej i słuchowej,
f) nie zabezpieczył odpowiedniego nadzoru przy wynajmie sprzętu pływającego i kontroli osób z niego korzystających,
g) uruchomił ośrodek przed komisyjnym stwierdzeniem gotowości eksploatacyjnej i bez zatwierdzonego regulaminu

Zakres stosowania instrukcji

16. Instrukcja niniejsza ma charakter ramowy. Od warunków lokalnych zakładu kąpielowego zależy czy i w jakim stopniu można w poszczególnych wypadkach odstąpić od zasad niniejszej instrukcji. W każdym jednak wypadku o zakresie zastosowania środków bezpieczeństwa w poszczególnych zakładach kąpielowych zadecydować może komisja powołana do oceny gotowości eksploatacyjnej zakładu.

ZAŁĄCZNIK NR 2
do zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy Nr 23/59
z dnia 7 maja 1959 r.
w sprawie zakładów kąpielowych i kąpieli na terenie województwa bydgoskiego

Rejestr kąpielisk niezorganizowanych

L. p.	Określenie podmiotu ubiegającego się o pozwolenie	Położenie kąpieliska (powiat, gromada, wieś)	Nazwa wody	Data udzielenia pozwolenia	Sezon na który pozwolenie udzielono
1	2	3	4	5	6

18

ZARZĄDZENIE Nr 24/59

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 7 maja 1959 r.

Na podstawie art. 53 ust. 4 pkt. 4 ustawy z dnia 25. I. 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) art. 6 ust. 1 i 5, oraz art. 10 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 55, poz. 253) oraz Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 17. IV. 1958 r. w sprawie zwalczania niektórych chwastów (Dz. U. Nr 25, poz. 107) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza co następuje:

§ 1

Zobowiązuje się wszystkie osoby i instytucje użytkujące lub posiadające jakiekolwiek grunty, place, drogi, rowy, skarpy, miedze itp. do systematycznego niszczenia występujących tam **chwastów**, a zwłaszcza takich jak: **oset** (Carduus sp.), **ostrożeń** (Cirsium sp.), **mlecz wysoki** (Sonchus sp.) i **kanianka** (Cuscuta sp.).

§ 2

Niszczenie winno być dokonywane w miarę stwierdzenia występowania chwastów, nie później jednak jak **przed ich zakwitnięciem.**

§ 3

W czasie **od 21 do 28 czerwca 1959 r.** ustala się **tydzień kontroli** wykonania niniejszego zarządzenia.

W tym czasie Prezydia Powiatowych i Gromadzkich Rad Narodowych zorganizują społeczną kontrolę całego podległego im terenu.

Komisje społeczne skontrolują we wszystkich miejscowościach i ocenią wykonanie niniejszego zarządzenia, specjalną uwagę zwrócą na wykoszenie **rowów, skarp, miedz, obejść gospodarskich, ogrodów**, gdyż miejsca te stanowią jedną z głównych źródeł zachwaszczenia pól uprawnych.

Obecność rozkwitłych ostów, ostrożeni lub mleczów wysokich, bez względu na ilość, czas i miejsce występowania uważana będzie jako szezególnie karygodne niedopełnienie obowiązku zwalczania chwastów.

§ 4

Do współdziałania z Prezydiami Rad Narodowych w nadzorowaniu wykonania niniejszego zarządzenia zobowiązuje się **wszystkie instytucje i organizacje związane swą działalnością z rolnictwem.**

Współdziałanie to winno polegać przede wszystkim na:

1) przypominaniu użytkownikom o celowości i konieczności zwalczania chwastów,
2) wskazywanie na właściwe metody mechanicznego i chemicznego zwalczania chwastów,
3) zawiadamianiu właściwych terenowo Rad Narodowych o zachwaszczeniu pól, które mogą się stać źródłem zachwaszczenia przyległych użytków rolnych,
4) ujawnianiu osób niepodporządkujących się niniejszemu zarządzeniu.

§ 5

Prezydia Powiatowych i Gromadzkich Rad Narodowych roztoczą nadzór nad wykonaniem postanowień niniejszego zarządzenia.

Osoby niepodporządkujące się zostaną pociągnięte do odpowiedzialności w trybie karno-administracyjnym, zgodnie z obowiązującymi przepisami o zwalczaniu chorób i szkodników roślin uprawnych.

Stosownie do wspomnianych wyżej rozporządzeń wykroczenia te zagrożone są karą aresztu do 3 miesięcy i grzywną do 4500 zł (Dz. U. Nr 55 poz. 253 z 1956 r.).

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Sekretarz Prezydium
S. Melaniuk

Przewodniczący Prezydium
A. Schmidt

19

ZARZĄDZENIE Nr 28/59

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 18 maja 1959 roku
w sprawie powszechnego obowiązku zwalczania stonki ziemniaczanej w r. 1959

Na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 25. I. 1958 roku o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) oraz art. 1, 5 i 10 ustawy z dnia 19. XI. 1956 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 55, poz. 253) oraz rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 24 kwietnia 1957 r. w sprawie zwalczania stonki ziemniaczanej — Prezydium Wojewodzkiej Rady Narodowej zarządza co następuje:

Wszyscy użytkownicy i właściciele gruntów obowiązani są do:

1) Indywidualnego przeprowadzenia przez cały okres wegetacji — co najmniej raz w tygodniu — poszukiwań na swoich polach stonki ziemniaczanej, oraz jej niszczenia we własnym zakresie przez ręczne zbieranie i opylanie lub opryskiwanie ziemniaków odpowiednimi środkami chemicznymi.
2) Przeglądanie zeszłorocznych pól ziemniaczanych i miejsc po kopcach w celu wyszukania i zniszczenia dziko rosnących ziemniaków, oraz powszechnego tępienia chwastów, spokrewnionych z ziemniakami.
3) Niezależnie od dokonywanych poszukiwań indywidualnych, wszyscy użytkownicy gruntów obowiązani są do brania udziału w zespołowych lustracjach ogólnych które odbędą się w następujących terminach:

W POWIATACH:
Aleksandrów, Inowrocław, Golub-Dobrzyń, Lipno, Mogilno, Radziejów, Rypin, Włocławek, Żnin, Toruń.
I. OGÓLNA LUSTRACJA 16 czerwca
II. OGÓLNA LUSTRACJA 8 lipca

W POWIATACH:
Brodnica, Bydgoszcz, Chełmno, Chojnice, Grudziądz, Sępólno, Świecie, Szubin, Wąbrzeźno, Wyrzysk, Tuchola.
I. OGÓLNA LUSTRACJA 18 czerwca
II. OGÓLNA LUSTRACJA 10 lipca

W razie niesprzyjających warunków atmosferycznych (deszcz, zimno), pełnomocnik gromadzki do walki ze stonką może w porozumieniu z Prezydium Powiatowej Rady Narodowej przełożyć termin lustracji na najbliższy pogodny dzień.

4) Każdy użytkownik, który znajdzie stonkę ziemniaczaną na swoim polu, lub poweźmie podejrzenie pojawienia się stonki, obowiązany jest:
   a) zaznaczyć w sposób widoczny (tyczką z wiechą) miejsce znalezienia,
   b) dokładnie wyzbierać i zniszczyć wszystkie okazy stonki przez wrzucenie ich do naczynia (butelki) z płynem owadobójczym,
   c) niezwłocznie powiadomić o wykryciu stonki ziemniaczanej przodownika ochrony roślin, sołtysa lub Prezydium odnośnej Rady Narodowej i niezwłocznie przystąpić do wykonania zabiegów chemicznych. Wynoszenie z pola żywych okazów stonki jest ustawowo zabronione.
5) W potrzebne do likwidacji ogniska środki chemiczne użytkownik zaopatruje się odpłatnie w sklepach GS. W przypadkach stwierdzenia nieterminowej lub niewłaściwej likwidacji ognisk — Prezydium Rady Narodowej zarządzi wykonanie zabiegów chemicznych na koszt użytkownika.
6) Zabiegi chemiczne użytkownik obowiązany jest przeprowadzić aparaturą ochrony roślin. Aparaty lekkie oraz ciężkie opyłowe wypożycza do likwidacji ognisk bezpłatnie przodownik ochrony roślin. Zabiegi aparaturą motorową wykonywane będą przez POM lub ekipy interwencyjne Powiatowych Rad Narodowych.
7) W czasie przeprowadzania poszukiwań i likwidacji ognisk stonki należy stosować się ściśle do wydanych w tej sprawie zarządzeń. W celu kontroli występowania stonki ziemniaczanej oraz kontroli prawidłowej likwidacji szkodnika, organy służby kwarantanny i ochrony roślin mają prawo:
   a) wstępu na grunty na których rosną lub rosły ziemniaki, pomidory albo inne rośliny żywicielskie stonki ziemniaczanej, wstępu do miejsc podejrzanych o zarażenie stonką ziemniaczaną,

b) żądania potrzebnych informacji i wydawania zarządzeń w tej sprawie.

Osoby, nie stosujące się do zarządzeń władz wydanych w zakresie zwalczania stonki będą pociągnięte do odpowiedzialności w trybie karno-administracyjnym, zgodnie z obowiązującymi przepisami o zwalczaniu chorób i szkodników roślin uprawnych. Wykroczenia te zagrożone są karą aresztu do 3 miesięcy i grzywną do 4500 zł lub jedną z tych kar (Dz. U. Nr 55, poz. 253 z 1956 r.).

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wzywa wszystkich mieszkańców wsi, miast i osiedli do brania gremialnego udziału w poszukiwaniach indywidualnych i zespołowych oraz podjęcia najenergiczniejszej walki ze stonką ziemniaczaną.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Sekretarz Prezydium S. Melaniuk — **Przewodniczący Prezydium** A. Schmidt

20

II. Obwieszczenie

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa w Grudziądzu wzywa ob. Kontschak Friede, ostatnio zamieszkałą w Kłódce, pow. Grudziądz, obecnie nieznanego miejsca zamieszkania i pobytu do odbioru orzeczenia o przyjęciu na własność Państwa bez odszkodowania gospodarstwa w Kłódce o pow. 5,50,49 ha, którego właścicielem wg. księgi wieczystej jest zaginiona Frieda Kontschak.

Decyzję winna ob. Frieda Kontschak względnie jej następcy prawni (np. spadkobiercy) natychmiast odebrać w tut. Prezydium pokój nr 41.

Przedmiotowe gospodarstwo jako opuszczone i znajdujące się we władaniu Państwa w dniu 5. IV. 1958 r. zostało przejęte na własność Państwa na podstawie art. 9 ustawy z dnia 12. III. 1958 r. — ogłoszonej w Dzienniku Ustaw Nr 17 poz. 71.

Kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
(Romuald Perzanowski)

21

II. Obwieszczenie

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa w Grudziądzu wzywa ob. Wacława Pacewicza, ostatnio zamieszkałego w Owczarkach, pow. Grudziądz, obecnie nieznanego miejsca zamieszkania i pobytu do odbioru orzeczenia o przejściu na własność Państwa gospodarstwa w Owczarkach o powierzchni 14,86 ha, którego właścicielem wg. księgi wieczystej jest zaginiony Wacław Pacewicz. Decyzję winien ob. Wacław Pacewicz względnie jego następcy prawni (np. spadkobiercy) natychmiast odebrać w tut. Prezydium pokój nr 41.

Przedmiotowe gospodarstwo jako opuszczone i znajdujące się we władaniu Państwa w dniu 5. IV. 1958 r. zostało przejęte na własność Państwa na podstawie art. 9 ustawy z dnia 12. III. 1958 r. (Dz. U. Nr 17 poz. Nr 71).

Kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
(Romuald Perzanowski)

22

OGŁOSZENIE

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Bydgoszczy zgodnie z art. 6 i 7 ustawy z dnia 22. V. 1958 r. o terenach dla budownictwa domków jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. nr 31 poz. 138) podaje niniejszym do publicznej wiadomości, że uchwałą nr 11/33/59 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Bydgoszczy wyznaczyło niżej określone tereny pod zabudowę jednorodzinną:

1. między ulicami: Łomżyńską, Solną, Dąbrowa i granicą lasu o obszarze ca 60 ha
2. między ulicami: Modrakową, Ku Wiatrakom, Ogrody i nowoprojektowaną o obszarze ca 17 ha
3. między ulicami: Lenartowicza, Konopnickiej, Orzeszkowej Brzozową i nowoprojektowaną o obszarze ca 7,4 ha
4. wzdłuż ul. nowoprojektowanej w kierunku północ-południe od ul. Ujejskiego 82 o obszarze ca 2,5 ha.

Dla wyżej wymienionych terenów opracowane zostały plany zagospodarowania przestrzennego.

Osobom zainteresowanym służy prawo zgodnie z art. 6 pkt. 5 wyżej cytowanej ustawy — przeglądania materiałów i planów, które zostaną wyłożone do publicznego wglądu w biurze Wydziału Architektury i Nadzoru Budowlanego ul. Jana Kazimierza 5 pokój 25 w godz. od 8 do 13 w ciągu 14 dni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, oraz do wnoszenia w tym terminie wniosków i zastrzeżeń.

Przewodniczący
Prezydium Miejskiej Rady Narodowej
Kazimierz Maludziński

23

OGŁOSZENIE

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej — Wydział Architektury i Budownictwa we Włocławku, działając na podstawie art. 6 pkt. 3 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. Ust. Nr 31 poz. 138) ogłasza, że sporządzony został projekt planu zagospodarowania terenu pod budownictwo jednorodzinne w mieście Chodczu.

Projekt powyższy zostaje wyłożony do publicznej wiadomości na przeciąg dni 14 od daty niniejszego ogłoszenia w Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Chodczu.

Zgodnie z art. 6 ust. 5 przytoczonej powyżej ustawy, osobom zainteresowanym służy prawo przeglądania wyłożonych materiałów oraz zgłaszania zastrzeżeń i wniosków do powyższego Prezydium w okresie wyłożenia planu.

Kierownik Wydziału Arch. i Budownictwa
inż. arch. Jan Bieniuszewicz

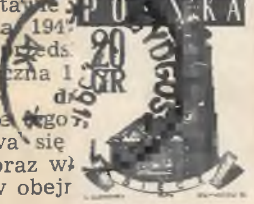
24

Ogłoszenie o terminie sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa

Cegielnia Peterson w Bydgoszczy, ul. Nadrzeczna nr 1/3

Przedsiębiorstwo Cegielnia Peterson w Bydgoszczy, ul. Nadrzeczna nr 1/3 przejęte zostało na własność Państwa orzeczeniem nr 3 Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 27. VII. 1949 r. (Monitor Polski Nr A-52 poz. 724 z dnia 10 sierpnia 1949 r.).

Zarządzeniem Nr 85 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 kwietnia 1958 roku do objecia tego przedsiębiorstwa wyznaczone zostały na podstawie § 72 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. (Dz. U. Nr 16 poz. 62, Dz. U. Nr 25/48 poz. 170, Dz. U. Nr 29/49 poz. 212) Bydgoskie Zakłady Terenowego Przemysłu Mate[illegible]ych.

Na podsta[illegible]nia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 194[illegible], że protokół zdawczo-odbiorczy przeds[illegible]nia Peterson w Bydgoszczy, ul. Nadrzeczna 1[illegible]ostanie [illegible] roku godz. 9 w siedzibie tego [illegible] Bydgoszcz, ul. Nadrzeczna 1-3. Wzywa się [illegible]ędnie właścicieli przedsiębiorstwa oraz wł[illegible]ów majątkowych znajdujących się w obej[illegible]ębiorstwie do stawienia się w wyznaczonym [illegible] miejscu.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzania protokółu zdawczo-odbiorczego.

Bydgoskie Zakłady Terenowego
Przemysłu Materiałów Budowlanych
Dyrektor
mgr Brunon Motylewski

Adres Redakcji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydział Organizacyjno-Prawny.
Adres Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydział Budżetowo-Gospodarczy, Bydgoszcz, ul. Jagiellońska nr 3, Redakcja i Administracja czynne od godz. 8—15

PRENUMERATA „Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy" wynosi: rocznie 18,— zł, półrocznie zł 10,—. Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku 0,90 zł. Przy większej ilości stron o 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony. CENY OGŁOSZEŃ: o zagubbionych dokumentach: ryczałt zł: 10.50 od jednego dokumentu, po zł 1.50 od każdego dalszego dokumentu, konkursy i przetargi zł 1.80 za wiersz jednoszpaltowy. Ogłoszenia handlowe i bilansowe oraz inne zł 2.70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100 proc.
Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, Narod. Bank Polski III Oddz. Miejski w Bydgoszczy, nr 205-95/I-73
Cena zł 2,10

RSW „Prasa" Bydg. zam. 1648, nakł. 1700 egz. — D-6